

Šiandien – mėnulio delčia. Saulė teka 05 val. 37 min. Dienos ilgumas

15 val. 34 min. Vardadieniai: šiandien – Donatas, Kajetonas, Kajus, Sikstas, Drąsutis, Drąsius, Jogailė, Jogilė, Klaudija; rytoj – Tulgirdas, Daina, Dainė, Dainius, Dainora, Dainoras, Elidija, Elidijus, Kirijakas; sekmadienį – Romanas, Rolandas, Romas, Rolanda, Rolana, Erlandas, Tarvilė, Pilėnas, Virga, Virgius, Virginija; pirmadienį – Astra, Astrida, Filomela, Laura, Lauras, Laurencija, Laurencijus, Lauryna, Laurynas, Nerimantas, Nerimantė.

Rugpjūčio 9 – Tarptautinė tautos diena.

Rugpjūčio 10 – Šv. Laurynas, Paskutinioji Perkūno diena.

Aptarti atliekų tvarkymo iššūkiai ir galimi sprendimai

Rugpjūčio 4 d. Prienų rajono savivaldybėje vyko pasitarimas, kuriame aptarti atliekų tvarkymo sistemos iššūkiai ir ieškota sprendimų, kaip efektyviau tvarkyti atliekas bei mažinti netvarką prie rūšiavimo konteinerių.

Susitikime dalyvavo Prienų rajono savivaldybės meras Alvydas Vaicekuskas su komanda, Alytaus regiono atliekų tvarkymo centro (ARATC) direktorius Aurimas Uldukis, direktoriaus pavaduotojas Janis Laurinaitis, atliekų vežėjo UAB „Švara ID“ atstovas Paulius Kapitanovas ir kiti specialistai.

Pasitarimą paskatino ypač opi problema – nuolat perpildyta rūšiavimo konteinerių aikštelė Prienų miesto J. Basanavičiaus gatvėje, prie sodininkų bendrijos „Sodžius“. Šioje aikštelėje atliekų nemažėja – vos išvežus vienas, netrukus jų vietoje atsiranda naujos įvairių šiukšlių krūvos.

Pasak mero A. Vaicekausko, situaciją apsunkina tai, kad aikš-

telė yra lengvai prieinama visiems pravažiuojantiems, todėl atliekas čia palieka ne tik aplinkinių teritorijų gyventojai. Nors įrengtos vaizdo stebėjimo kameros, pažeidėjus nustatyti pavyksta retai.

„Negalime apsiriboti vien tik atliekų išvežimu. Reikia ieškoti ilgalaikių sprendimų, kad pati sistema veiktų geriau, ir problemos nesikartotų“, – pabrėžė meras.

Ten, kur įmanoma, – tik individualūs rūšiavimo konteineriai

Anot pasitarimo dalyvių, dažnesnis konteinerių ištuštinimas problemos neišspręs. Būtina iš esmės peržiūrėti atliekų surinkimo

(Nukelta į 7 p.)

VISŲ RŪŠIŲ ŽALIUZĖS, ROLETAI, TINKLELIAI NUO VABZDŽIŲ. Matuojame, gaminame, montuojame, remontuojame senus.
Tel. +370 615 44 232.
El.p. info@rolbesta.lt

Pjauname avarinius medžius prie pastatų, elektros laidų. Tvarkome apkeistus sklypus, paežeres. Karpome, formuojame gyvatvares. Griauname pastatus. Tel. +370 670 18 048.

Atminties keliu – nuo Vilniaus iki Matiešionių, prisimenant profesorių Joną Kazlauską 3-6 p.

Pasilikti ilgiau, pažinti giliau: penki Birštono kodai smalsiam kurorto svečiui 3-4 p.

„Išgerkite rugpjūčio laimę dabar“... 5 p.

Birštone – naujos galimybės aktyviam laisvalaikiui ir geresnei sveikatai 6 p.

Sėmėsi patirties „Penkių kūrėjų kelyje“ 7-8 p.

Dūmiškių kryžius: kaimo atmintis stipresnė už laiką ir užmarštį

Prieš dvejus metus kraštiečių suvažiavimo metu Dūmiškių kaimo gyventojas Algimantas Šiškus garsiai ištare, jog laikas gelbėti pamiškėje užmirštą, jau trūpančią akmens kryžių. O šiemet dūmiškėčiai rimtai pasiryžo savo jėgomis restauruoti tarpukariu pastatytą paminklą ir sugrąžinti kaimui atmintį.

Kaip gyventojai grąžino skolą praeičiai

Darbai įgavo pagreitį po to, kai Virginijus Lazauskas, važiuodamas iš Kauno į Dūmiškes aplankyti mamos, stabtelėjo prie apleisto kryžiaus. Jį apžiūrėjo, nufotografavo ir, vaikams girdint, pažadėjo: „Mes jį sutvarkysim“... Pažadą meistras tesėjo – prie kryžiaus sugrįžo ne kartą: ir su kaimo vyrais, ir su mažaisiais talkininkais, ir vienas.

Dėl darbų pasitarė su N. Ūtos seniūnu Algiu Aliukevičiumi ir gavo jo pritarimą. Rankas atrišo tai, kad devyniasdešimties metų sulaukęs kryžius nėra įtrauktas į saugotinių kultūros vertybių sąrašą.

Tad nieko nelaukę su idėjos autoriumi Algimantu ir pusbroliu Arūnu Petkevičiumi bei vaikais

(Nukelta į 2 p.)

XX a. pradžios leidiniai, siejami su pavasarininkais.

Dūmiškių kaimo senbuvė O. Petkevičienė prie 1934 m. statyto kryžiaus.

V. Lazauskas su talkininkais: sūnumi Jonatanu ir dukra Faustina.

Mauručiuose pagerbtas generolo Kazimiero Skučo atminimas

Laisvė turi savo kainą, o istorija – vardus ir asmenybes, kurių negalima pamiršti. Viena jų – generolas Kazimieras Skučas.

Liepos 30 d. prie paminklinio akmens generolo Kazimiero Skučo gimtinėje (Mauručių k.) vyko paskutinio tarpukario Lietuvos vidaus reikalų ministro, generolo Kazimiero Skučo, sušaudymo Maskvoje 85-ųjų metinių minėjimas. Į prasmingą atminimo renginį susirinko valstybės institucijų, krašto apsaugos sistemos, savivaldos, pasieniečių bendruomenės atstovai, generolo artimieji ir visi,

(Nukelta į 8 p.)

Gyvenimo medis augina naujas šakas

Griausim ar išlaikysim?

MRF
 MEDIJŲ RĖMIMO FONDAS

Dūmiškių kryžius: kaimo atmintis stipresnė už laiką ir užmarštį

(Atkelta iš 1 p.)

organizavo talką, iškirto paminklą gožusius krūmus ir išvežė šakas. Po to ėmėsi būtiniausių paminklo atnaujinimo darbų: užglaištė apdaužytus obelisko kampus, sutvirtino ištrupėjusį pamatą (čia pagelbėjo **Saulius Lazauskas**). Nutarė restauruoti seną mūkelę ir metalinį ženklą su pavasarininkų simboliais bei atkurti autentišką paminklo spalvą.

Virginijus džiaugiasi, kad Dūmiškėse yra žmonių, kuriems yra svarbu atnaujinti paminklą, vieni prisidėjo darbu, kiti patarimais ar skyrė asmeninių lėšų įrankiams ir medžiagoms įsigyti.

Kryžiaus atnaujinimas beveik baigtas, rudenio planuojama jį pašventinti. Tačiau prieš iškilmes iniciatyvinės grupės atstovai visus dūmiškiečius kviečia susirinkti talkon ir padėti sutvarkyti jo aplinką, pasodinti gėlių.

Krikščionišką simbolių apsaugojo gamta

Ties lauko žvyrkelių išsišakojimu stovintis senas akmens obeliskas su kryžiumi Dūmiškių kaimo gyventojams ilgus metus buvo paslaptinga, beveik mitinė vieta. Vyriausieji kaimo gyventojai dar prisimena, kaip praėjusiame šimtmetyje pro jį pėsčiomis keliaudavo į Prienų bažnyčią. Anuomet per Dūmiškes driekėsi pagrindinis kelias iš Prienų į Marijampolę. Vėliau, nutiesus naują plentą, senasis kelias prarado reikšmę, o kryžius liko nuošalėje. Būtent ši izoliacija pokariu bei sovietmečiu apsaugojo krikščionišką simbolių nuo uolių paminklų griovėjų akių. Laikui bėgant kryžius tiesiog pranyko pasodintų alyvų ir tujų tankmėje, tapdamas gamtos dalimi. Pasak vietinių, apleistą vietelę bu-

Virginijus įsitikinęs, kad tėvai savo pavyzdžiu ugdo vaikus, todėl paminklo atnaujinimo darbams į pagalbą pasitelkė dukras Faustina ir Naomę.

vo pamėgę kaimo vaikai – čia buvo jų slapta „bažnytėlė“ ir žaidimų slaptavietė.

Prie paminklo palydėjusi Virginijaus teta **Ona Lazauskaitė-Petkevičienė** iš vaikystės prisimėnė, kad kryžius buvo labai gražus, bet ilgai apleistas, nors vietiniai bandė jį perdažyti. Užrašas ant paminklinio akmens liudija, kad jis pastatytas 1934 metais Skersabalio pavasarininkų kuopos iniciatyva. Pokario metais gimusiai Onai neteko girdėti nei apie šią organizaciją, nei apie kryžiaus statybos iniciatorių. Moteris tik patvirtina – Dūmiškių žmonės visada buvo itin pamaldūs. Antai, kitoje kelio pusėje, kur dabar baltas mūrinukas, anksčiau stovėjo dviejų galų gryčia, į kurią giedoti gegužinėse pamaldose (mojinėse) rinkdavosi kaimynai net iš atokiausių vienkienų. Anot jos, daugiau galėję papasakoti senieji kaimo metraštininkai jau iškeliavo anapilin. Jie kartu nusinešė ir skaudžias pokario istorijas – tragiškų įvykių liudininke buvo tapusi ne viena šeima. Tikėtinas dalykas, kad pavasarininkų buvo ir Dūmiškėse, o pokario metais, tautinių ir krikščioniškų vertybių vedini, jie galimai įsiliejo į Geležinio Vilko rinktinės partizanų gretas ar tapo jų ryšininkais.

Paminklai statomi dėl ateities kartų...

Virginijus neslepia, kad netikėtų padaršiniu imtis kryžiaus atnaujinimo jam tapo bažnyčioje išgirsti žodžiai apie Jokubą, kuris

statė paminklus ateities kartoms, kad šios nepamirštų, ką Dievas davė joms praeityje. Pasak jo, šiuose žodžiuose slypi gili išmintis. „Kai žvelgi į senas fotografijas, supranti, kad tų, kurie statė kryžių, jau nebėra, o jie troško, kad kryžius liktų ateičiai“, – sako pašnekovas.

Jis panoro daugiau sužinoti apie tarpukariu veikusių pavasarininkus, kryžiaus pastatymo aplinkybes. Panaršęs internete, rado jį dominančios literatūros apie Lietuvį katalikų jaunimo sąjungos „Pavasaris“ veiklos principus ir darbus, įsigijo daugiau nei prieš šimtą metų leistų spausdinių, šios organizacijos narių ženkliukų, net 1927 metų veiklos įstatų knygelę.

Virginijaus rankose – XX a. pradžios laikraštis „Pavasaris“, kurio nelegalią leidybą paskatino judėjimas prieš carinę priespaudą, vėliau iš jo kilo iki Pirmojo pasaulinio karo veikę pavasarininkų būreliai. 1919 m. metais savo trečiajame (pirmame legaliaime) suvažiavime katalikiška jaunimo organizacija oficialiai pasivadino „Pavasario“ sąjunga (vėliau federacija). Buvo priimti įstatai, ir organizacijos nariai, motyvuojami šūkio „Dievui ir Tėvynei!“, ėmėsi kaimo jaunimo ugdymo, skatino jo savišvietą.

Pavasarininkai kėlė sau uždavinį skleisti lietuviybę, puoselėti kalbą, rinko tautosaką. Jie buvo pirmieji savanoriai kovose už Nepriklausomybę, savo asmeniniu pavyzdžiu stengėsi stabdyti emigraciją. (Šaltinis: *Skirmantė Smilingytė – Žeimienė. Pavasarininkų kryžiai: tradicija ir inovacija*).

Tarpukario „chorų karai“ ir prarasta istorija

Virginijus sužinojo, kad Dūmiškių kryžių Lietuvių katalikų jaunimo sąjungos „Pavasaris“ Skersabalio kuopelė pastatė už surinktas aukas. 1933 – 1934 metus popiežius Pijus XI paskelbė jubiliejiniais šventais metais. Jie buvo skirti paminėti 1900-ąsias Jėzaus Kristaus mirties ir atpirkimo metines. Šia proga visoje Lietuvoje buvo pastatyta per 140 paminklų. Mediniai kryžiai kainavo pigiau, betoniniai – apie 500 litų, todėl surinkti tokią sumą kaimo jaunimui buvo didelis iššūkis, reikėjo surengti ne vieną šventę, spektaklį, aukų rinkliavą. Dūmiškių kryžius turėjo būti rimta investicija, meistro teigimu, jo pagrindas – iš akmens, o korpusas iš rausvo marmuro, kurį reikėjo iš kažkur atsivežti.

To meto laikraščiai atskleidžia, kad pavasarininkų idėjos kaimuose prigijo ne taip sklandžiai, kaip to norėjosi. Viena kuopa iširo, nes palaikymą žadėjęs kunigas tris kartus neatvyko į susirinkimą; viename kaime pavasarininkai ketino surengti spektaklį, bet juos tyčia nukonkuravo filatelininkai; o dar kitur šventę kaimo girtuokliai bandė tiesiog išvaikyti.

Visgi švietėjiška veikla davė vaisių. „Pavyzdžiui, Prienuose pavasarininkai pirmieji atidarė bibliotekėlę. Kaimuose buvo mokoma asmens higienos, organizuojami chorai ir net rengiamos jų rungtuvės. Taigi šiuolaikiniai televizijos „chorų karai“ nėra jokia naujiena!“ – pastebi Virginijus. Jo žiniomis, 1927 m. Kaune vykusiame jubiliejiname suvažiavime

Viskas prasideda nuo vieno žmogaus: galbūt Dūmiškėse vėl atgims tarpukario tradicijos?

vime dalyvavo iki 6 000 jaunuolių, vien choristų susirinko per 3500. Į suvažiavimą daugelis atvyko arklių traukiamais vežimais. Dalyvių sveikino pats Prezidentas Antanas Smetona. Įspūdį daro tai, kad, prieš uždraudžiant organizaciją, 1939 metais ji vienijo beveik 100 tūkstančių narių visos Lietuvos kaimuose ir miesteliuose.

„Šiandieniniam jaunimui kaudaisė buvusios pažangios pavasarininkų idėjos nebėra aktualios dėl to, kad suaugusieji jiems neparodo sistemingo ir subalansuoto Meilės Dievui ir Tėvynei kelio,“ – konstatuoja penkių vaikų tėvas Virginijus, auginantis ir auklėjantis savo vaikus tautiškai ir krikščioniškai.

Jis parodo jau restauruotą metalinį „Pavasario“ organizacijos ženklą-herbą, jį rado pritvirtintą prie Dūmiškių kryžiaus. Kiekvienas jame pavaizduotas simbolis pavasarininkų veikloje turėjo savo reikšmę, bendrąja prasme jie buvo siejami su krikščioniškomis ir tautinėmis vertybėmis, kuriomis vadovavosi organizacijos nariai.

Kanklės buvo siejamos su Tėvynės meile, lietuviškomis dainomis bei tautiniu tapatumu, kryžius su gyvu tikėjimu, knyga – su mokslu, švietimu ir jaunimo dvasiniu lavinimusi.

Saulė su spinduliais ir žvaigždė simbolizavo dorą, skaistą gyvenimą, Dievo malonę ir nepaliaujamą tobulėjimo troškimą.

Tiltas į ateitį

Šiandien Dūmiškių kryžius jau nebėra tik istorinė relikvija. Jo atnaujinimo darbai vėl telkia šeimas ir bendruomenę. Tai gyvas įrodymas, kad kaimo atmintis yra stipresnė už laiką ir užmarštį. Belieka dūmiškiečiams palinkėti branginti ir saugoti kryžių, prie jo susirinkti per gegužines, kurti naujas švenčių tradicijas.

O Virginijaus surinkti tarpukario eksponatai, atspindintys pavasarininkų siekius, neliks gulėti stalčiuje – kitais metais juos ketinama eksponuoti Naujosios Ūtos įkūrimo 200 metų jubiliejinėje iškilmėje.

Dalė Lazauskienė

Restauruotas pavasarininkų herbas ateities kartoms primins apie kryžiaus statytojus ir jų siekius.

Pirmos talkos metu bendraminčiai iškirto paminklą gožusius krūmus ir išvežė šakas.

Birštono versmės

„Gyvenimas“
- laikraštis Jums
ir apie Jus!

Atminties keliu – nuo Vilniaus iki Matiešionių, prisimenant profesorių Joną Kazlauską

Rugpjūčio 1-oji Birštono kraštui – ypatinga diena. Šiomet minėjome iškilaus mūsų krašto žmogaus, vieno žymiausių XX amžiaus baltistų ir lietuvių kalbininkų, profesoriaus Jono Kazlausko gimimo 96-ąsias metines. Tai proga dar kartą prisiminti žmogų, kurio moksliniai darbai garsino Lietuvą pasaulyje, o jo vardas ir šiandien įkvėpia saugoti gimtąją kalbą bei puoselėti tautos kultūrinį paveldą.

1930 metų rugpjūčio 1 dieną Matiešionių kaime, tuometiniame Nemajūnų valsčiuje, gimęs Jonas Kazlauskas tapo vienu ryškiausių Lietuvos kalbotyros mokslininkų. Jo tyrimai lietuvių kalbos istorinės gramatikos, fonologijos ir akcentologijos srityse padėjo naujus pamatus lietuvių kalbos istorijos tyrimams. Profesorius pirmasis lietuvių kalbotyroje plačiai taikė modernius kalbų istorinio tyrimo metodus, kurie atvėrė naujas baltistikos mokslo perspektyvas.

Ypač reikšminga Jono Kazlausko iniciatyva buvo 1965 metais pradėtas leisti tarptautinį pripažinimą pelnęs baltų kalbotyros žurnalas „Baltistica“, iki šiol išliekantis vienu svarbiausių šios srities mokslo leidinių. Profesoriaus pastangomis Vilniuje pradėtos rengti tarptautinės baltistų konferencijos tapo ilgamete tradicija, vienijančia įvairių šalių mokslininkus.

Minint profesoriaus gimimo metines, Birštono muziejus 2026 m. liepos 31 d. surengė pažintinę išvyką, pakvietusią bendruomenės narius leisti profesoriaus gyvenimo ir jo amžininkų pėdsakais.

Kelionė prasidėjo Vilniaus Saulės kapinėse, kur buvo pagerbtas Jono Kazlausko ir jo žmonos atminimas. Antakalnio kapinėse aplankytas poeto Justino Marcinkevičiaus kapas, o tą pačią dieną dalyviai tapo ir iškilmingo Medininkų tragedijos aukų pagerbimo ceremonijos liudininkais.

Vėliau kelionė tęsėsi Vilniaus universitete. Čia profesorius Jurgis Pakerys įdomiai ir įtaigiai pasakojo apie Jono Kazlausko mokslinę veiklą, jo reikšmę Lietuvos kalbotyrai bei supažindino su universiteto erdvėmis, menančiomis iškilų mokslininką.

Sugrįžtant į Birštono kraštą sustota Nemajūnuose prie garbaus Birštono krašto žmogaus, Birštono garbės piliečio, buvusio Lietuvos Respublikos Seimo nario Juozo Palonio amžinojo poilsio vietos. Vėliau aplankyta profesoriaus Jono Kazlausko tėviškė Matiešionyse. Vasaros pilnatvėje nokstantys obelų vaisiai, vėjo linguojami rugių laukai ir išpuoselėta sodybos aplinka priminė, kad būtent čia prasidėjo žmogaus, tapusio pasaulinio lygio mokslininku, gyvenimo kelias.

Per daugiau kaip keturis dešimtmečius Matiešionyse sukurta unikali profesoriaus Jono Kazlausko atminimo erdvė.

1984 metais Kalbos dienos proga čia buvo atidengtas pirmasis paminklinis akmuo. 1989 metais atkurta profesoriaus tėviškės sodybvietė, jos kieme pastatyta liaudies meistro Ipolito Užkurnio sukurta medinė skulptūra – Jono Kazlausko bareljefas. Vėliau buvo sutvarkytas privažiavimo kelias, įrengtos rodyklės, o 1994 me-

tais pasodinta Ažuolų alėja.

1996 metais tautodailininkų plenero metu sodyboje iškilo aštuoni stogastulpiai, simbolizuojantys svarbiausius profesoriaus gyvenimo ir veiklos etapus. 2009 metais čia sužaliavo Tūkstantmečio ažuolynas.

Atminimo erdvę papildė Saulės ratas – amžinybės, gyvybės ir šviesos simbolis – bei grakščios gervių skulptūros, primenančios profesoriaus mėgtą dainą. Šie simboliai kviečia susimąstyti apie kalbos reikšmę tautos tapatybei ir žmogaus pareigą saugoti savo kultūros paveldą.

Kasmet rugpjūčio 1-ąją Jono Kazlausko tėviškėje susirenka bendruomenė, mokslininkai, kultūros žmonės ir svečiai iš įvairių Lietuvos vietų. Šios sueigos tapo gražia tradicija, liudijančia, kad profesoriaus atminimas išlieka gyvas ir prasmingas.

Jono Kazlausko vardas šiandien skamba ne tik gimtajame krašte. Birštono savivaldybės ir mokslo institucijų iniciatyva įsteigta profesoriaus vardo premija, skiriama jauniems mokslininkams už reikšmingus baltų kalbų tyrimus. Ji skatina tęsti profesoriaus pradėtus darbus ir ugdo naująją baltistų kartą.

(Nukelta į 6 p.)

PR Pasilikti ilgiau, pažinti giliau: penki Birštono kodai smalsiam kurorto svečiui

Ilgamžiškumas ir ligų prevencija – temos, šiandien aktualios kiekvienam iš mūsų. Neatsitiktinai ištisos kartos atvyksta į Birštoną pasisemti sveikatos, jėgų bei dvasinės ramybės. Tam, kad kurortinis gydymas suteiktų maksimalų sveikatinimo efektą, specialistai rekomenduoja čia praleisti apie 10–14 dienų. Tai investicija, kurios vertė įrodyta moksliniais tyrimais: kurortinio gydymo teigiamas poveikis tęsiasi kelis mėnesius, net ir grįžus į kasdienį ritmą. Atvykstant ilgesniam laikui, natūraliai kyla klausimas: kaip praturtinti šias dienas? Atsakymas paprastas: Nemuno kilpų apsuptas kurortas – tai kur kas daugiau nei medicininės procedūros ar modernūs SPA centrai. Pristatome penkis kodus, padėsiančius „atrakinti“ įvairialypį Birštono charakterį ir paversti viešnagę įsimintinu potyriu.

Žalioji kodas arba Gamta kaip terapija

Pasinerti į gamtos glėbį Birštone visai paprasta. Ideali pradžia – legendinis Vytauto kalnas. Laiptais užkopkite 40 metrų ir pamatykite, kaip apačioje ramiai vingiuoja Nemunas. Nuo kalno leistės Nemuno krantine – 2 km ilgio romantiška promenada, kur upės kvapas maišosi su bundančių medžių aromatu. Ieškokite svajonių suolelio – pasakojama, kad jis ypatingas. Toliau ženkite į Vytauto Jurgio Meškos parką, užimančią 25 hektarus miško. Čia galima tiesiog vaikščioti be jokio maršruto ir kaskart surasti ką nors naujo: skulptūrą tarp medžių, voveraitę ant šakos ar ramybės zoną, kurioje niekas neskuba.

Jei esate ankstyvas paukštis, ryte išbandykite Žvėrinčiaus miško taką. Kylanti saulė, rasoti žolynai, miško giesmės ir kartais pro medžius prabėgančios stirnos sukurs nepamirštamą atmosferą. O jei norite iš arti susipažinti su čia gyvenančiais paukščiais, Nemuno salose įsikūrusios vienos di-

džiausių Lietuvoje mažųjų ir upinių žuvėdrų kolonijos – tai vieta, kuri netikėtai nustebina.

Pasaulyje populiarėja tylūs pasivaikščiavimai ir solo žygiai – kelionės, kuriose svarbiausia ne nueitų kilometrų skaičius, o sąmoningas buvimas aplinkoje. Gal būtent Birštone prasidės jūsų asmeninė tylos tradicija? Išbandykite ir miško maudynes – sąmoningą, lėtą buvimą gamtoje. Birštono pušynai, Nemuno pakrantė ir parkai – tai šioms maudynėms skirti „papildiniai“, leidžiantys pailsėti nuo ekranų.

Istorinis kodas arba 180 metų kurorto paslaptys

Istorinį pažinimą pradėkite nuo senosios medinės architektūros – tai gyvas ryšys su laikmečiu, kai į Birštoną svečiai atvykdavo ne tik gydytis, bet ir ilsėtis, bendrauti bei mėgautis kultūriniu gyvenimu. Pradėkite nuo vieno ryškiausių Birštono simbolių – Kurhauzo, minimo dar nuo 1855 metų, kai jį savo užrašuose aprašė lenkų

(Nukelta į 4 p.)

„Šilagėlė“ – Anykščiuose

Birštono sveikos gyvensenos klubo „Šilagėlė“ nariai buvo išvykę į Anykščius.

Kelionę organizavo šilagėlietė Veronika, todėl pirmiausia vyko į Lajų taką, kuriame keliavome tarytum medžių viršūnėmis. Aplankėme antrą Lietuvoje pagal dydį Puntuko akmenį ir ėjome iki Karalienės Liūno. Užkopus į „Laimės Žiburį“, jau ir praalkome, tai „Nykščio namai“ mus gardžiai pavalgydino. Iš Šv. Mato bažnyčios bokšto pasižvalgėme į Šventosios upę ir miestą.

Siauruko (tarp vėžių – 75 cm) traukinio geležinkelio stotyje suli-pome į vagoną ir važiuojame trumpuoju maršrutu, o grįžus charizmatiškas geležinkelio specialistas papasakojo, kaip carinės Rusijos laikais geležinkelis užaugino Anykščius ir ne tik juos...

Dėkoju Tomui, Aldonai, Nijolei ir visiems keliauninkams.

Nijolė Juozaitienė

PR Pasilikti ilgiau, pažinti giliau: penki Birštono kodai smalsiam kurorto svečiui

(Atkelta iš 3 p.)

poetas Vladislovas Sirokomlė. Keliaudami toliau medinės architektūros maršrutu, užsukite prie grakščių pastatų, kuriuose šandien išsikūręs Birštono turizmo informacijos centras, Birštono muziejus ir Sakralinis muziejus. Šios vietos ypatingą praeities nostalgiją spinduliuoja vakare – kai kurortas tampa romantiškesnis ir paslaptingesnis.

Visai šalia Kurhauzo stovi mažas, bet kurorto tapatybei fundamentalus ženklas – baltas, dailių klasikinių formų „Birutės“ šaltinio statinys, iš kurio šiltuoju metų laiku teka ypatingas, šiemet net 120 metų minintis šaltinio vanduo. Šaltinį 1906 m. atrado gydytojas Pranciškus Grodeckis, o Birutės vardą apie 1920-uosius davė rašytojas ir kunigas Juozas Tumas-Vaižgantas, tvirtinęs, kad Birštono vanduo leidžia jaustis geriau net 8 metus. Klasikinių formų statinys su kalvio darbo metaline tvorele ir mitinės būtybės burna puikiai tinka asmenukų ir fotosesijų mėgėjams – aplink šaltinį patogiai išsirikiuoti ant laiptų, o pats statinys tarnauja kaip išraiškinga dekoracija. Dar ir šandien galima surasti daugybę tarpukario nuotraukų, kuriose šaltinio fone pozuoja elegantiškos ponios ir ponai. Užsukite, nusifotografuokite, paragaukite ir patikrinkite, ar Vaižgantas buvo teisus.

Tačiau pati paslaptlingiausia kurorto istorija šandien snaudžia... po vandeniu. Ties Birštono piliakalniu, Nemuno upės dugne, guli tarpukariu sukurtas ir vėliau nuskendęs kurorto simbolis – betoninis ledlaužis „Banginukas“, kadaise džiuginęs poilsiautojus. 2025 metais atlikti archeologiniai tyrimai leido tiksliai nustatyti jo

buvimo vietą ir vėl sužadino istorikų smalsumą. Tai intriguojantis priminimas, kad net dešimtis kartų lankytame kurorte vis dar galima atrasti paslapčių, o visas jų gijas iki galo įminti padės apsilankymas Birštono muziejuje, kuris, beje, netrukus lankytojams pristatys išskirtinį eksponatą – manoma, vienintelį atrastą tarpukario meto paveikslą, kuriame tiksliai ir istoriškai atvaizduotas Birštonas.

Literatūrinis kodas arba Kurortas, įkvėpęs kūrybą

Birštonas nuo seno gydė ne tik kūnus – čia ramybę, dvasios sveikatą ir įkvėpimą atrasdavo tie, kurių mintys buvo išvargintos. Išgyvenęs Štuthofio koncentracijos stovykloje, rašytojas Balys Sruoga atvyko į Birštoną sveikatos pataisyti. Būtent čia, „Baltojoje viloje“, 1945 metais jis užbaigė savo romaną „Dievų miškas“, aprašantį šurpius išgyvenimus nacių stovykloje. Kurorto ramybė, pušynų oras ir mineraliniai vandenys padėjo rašytojui ne tik atsigausti fiziškai, bet ir suteikė jėgų užbaigti šį istorinį veikalą. Laiške Vincui Mykolaičiui-Putinui ir jo žmonai Emilijai jis rašė: „Sėdžiu Birštone ir mirkstu voniose. Sveikstu. [...] Labai darbinga nuotaika, – kartais dirbu net po 12 val. per dieną“. Apie įtemptą darbotvarkę autorius užsimena ir laiškuose kitiems bičiuliams: „Birštonas man išėjo į sveikatą. Fiziškai labai stiprėjau, nervai pasitaisė.“

Kita kūrybos istorija nukelia į 1900-ųjų vasarą. Čia, besislapstydamos nuo carinės Rusijos žandarų, vasarojo rašytoja, pedagogė, filantropė bei visuomenės veikėja Gabrielė Petkevičaitė-Bitė kartu su lietuvių literatūros klasike Žemaitė. Pasirašiusios bendru slapyvardžiu Dvi moteri, jos čia sukūrė

pjesę „Parduotoji laimė“. G. Petkevičaitė-Bitė savo knygoje „Žemaitės būdo bruožai ir pasaulėžiūra“ apie šį kūrybinį procesą Birštone rašė: „Ėmėme kasdien keltis į antrą Nemuno pusę, kur tariamasis prokuroras buvo apsigyvenęs, ir ten girioje, nuošaliai žemėje gulėdamos, rašėme. Kiek parašydavome, paslėpdavome po kelmą, kuo arčiausiai prokuroro buto, ir vėl grįždavome namo nekalčiausios, tarytum niekur nieko. Tokiu būdu gimė „Parduota laimė“.“

Šandien Birštone nebereikia slėptis nuo žandarų, o dosni kūrybos dvasia lengvai pasiekama tarp ošiančių pušų ir šalia ramiai tekančio Nemuno. Tad atsiverskite knygą ar užrašinę ant Vytauto kalno, parke ar šalia upės. O jei ieškote bendrystės – užsukite į Birštono viešąją biblioteką. Čia nuolat rengiami biblioterapijos užsiėmimai, knygų pristatymai ir aptarimai, literatūrinės edukacijos suaugusiems ir vaikams. Be to, jaukias skaityklas šandien rasite beveik kiekvieno viešbučio ar sanatorijos erdvėse. O literatūrinio kurorto vizitinė kortelė – kasmet vykstantys krašto šviesuolio, gydytojo, rašytojo ir memoiristo Stanislovo Moravskio skaitymai.

Gastronominis kodas arba Paslaptys ant stalo

Birštonas ir mineralinis vanduo – neatsiejami jau 180 metų, nuo pat kurorto kūrimosi pradžios. Tačiau šandien šių unikalių versmių skonį galite atrasti ir visiškai netikėtose formose. Pavyzdžiui, vasarą siūloma paragauti ledų kokteilio ar net šaltibarščių, pagamintų su mineraliniu vandeniu.

Atskiras kurorto gastronomines istorijas pasakoja ir vietos virtuvės su vaizdu į Nemuną, šalia ošiančio pušyno ar istoriniuose pastatuose. Čia galima rasti net ir tarptautinio Michelin gido įvertintą gastronominių pasirinkimą, kokį dažniausiai tikimasi išvysti tik didmiesčiuose. Norintiesiems gilesnių patirčių, galima rinktis išskirtinę kulinarinio paveldo edukaciją „Dzūkijos vaisės“ su „Lietuviško madaus“ degustacija arba gastronominį maršrutą su gardžiomis stotelėmis, kuriame susipina miesto pažinimas ir maisto ragavimas.

Išvykdami namo, parsivežkite

dalelę Birštono skonio – edukacinio užsiėmimo „Kvepiantis Birštono banginukas“ metu pačių išsikauptus kurorto simbolio formos sausainius, pagamintus pagal Šv. Hildegardos tradicijos įkvėptą receptą.

Sakralusis kodas arba Vietos, kuriose norisi kalbėti tyliau

Norėdami atrasti sakralinį kurorto paveldą, užsukite į vieną matomiausių miesto simbolių – Birštono Šv. Antano Paduviečio bažnyčią. Ši grakšti neogotikinė šventovė iškilo 1909 metais pagal garsaus architekto Vaclovo Michnevičiaus projektą. Šventovę puošia kultūros vertybe pripažintas švietus-kandeliabras su Abiejų Tautų Respublikos herbais, taip pat vieno garsiausių to meto meistrų Adomo Karaliaus sukurti mediniai altoriai, o kairėje navoje galima išvysti Šv. Juozapo paveikslą, puošusį senąją medinę bažnytelę XVII–XVIII a. Ispūdingus vitražus su Lietuvos didžiųjų kunigaikščių atvaizdais sukūrė Vytautas Švarlys ir Andrius Giedrimas.

Nemajunuose aplankykite Šv. apaštalo Petro ir Pauliaus bažnyčią – vienintelį išlikusį originalų medinės neogotikos liaudies meistrų kūrinių Lietuvoje. Bažnyčios interjerą puošia dailininko Nikodemo Silvanavičiaus nutapyti paveikslai – „Šv. apaštalai Petras ir Povilas“ bei „Kristus ir

Šv. Marija Magdalietė“.

Tuo tarpu Sakraliniame muziejuje saugomas iškilių Lietuvos dvasininkų – palaimintojo Teofiliaus Matulionio ir kardinolo Vincento Sladkevičiaus – atminimas bei asmeniniai daiktai. Visus metus muziejuje vyksta edukacijos, susitikimai, knygų pristatymai ir kiti renginiai, o lapkričio 29 d. bus atidaryta tradicinė XIX religinio meno paroda „Gloria Deo“.

Dar vieną tylų miesto istorijos puslapį atveria Senosios Birštono kapinės. Tiksliai kapinių įkūrimo data nežinoma, o seniausias matomas užrašas ant akmeninio paminklo skirtas įamžinti 1877 metų rugsėjo 28 d. mirusią Marianą Aksionovą. Amžinąjį poilsį jose rado Birštono kraštui svarbios asmenybės – kunigai Albertas Rubšas, Povilas Sakalauskas ir Kazimieras Meškėnas, knygnešys Kąjėtonas Sviderskis, girininkas Antanas Katelė. Kapinėse stovi paminklas 1941 m. Birželio sukilimo dalyviui Antanui Blekaičiui. Lietuvių tremtims atminti skirta medžio drožėjo R. Venckaus sukurta skulptūra. Kapinės juosia akmeninė tvora su įspūdingais metaliniais vartais. Šalia kapinių, už tvoros – dar vienas kapas, vienišas ir paslaptingas, apie kurį daugiau sužinosite jau jį aplankę.

Daugiau informacijos:

www.visitbirstonas.lt

Birštono turizmo informacijos centro informacija

Birštono savivaldybėje iš įmonių, įstaigų ir organizacijų bus pradėtos rinkti maisto ir virtuvės atliekos

Nuo 2026 m. rugpjūčio 1 d. Birštono savivaldybėje, Birštono mieste, iš įmonių, įstaigų ir organizacijų pradėtos rinkti maisto ir virtuvės atliekos.

Vadovaujantis Birštono savivaldybės atliekų tvarkymo taisyklėmis, juridiniai asmenys privalo rūšiuoti maisto ir virtuvės atliekas. Jų surinkimo paslauga bus teikiama nemokamai visiems juridiniams asmenims, išskyrus įmones, įstaigas ir organizacijas, kurios pagal Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos reikalavi-

mus maisto ir virtuvės atliekas privalo tvarkyti atskirai bei sudaryti dvišales sutartis.

Maisto ir virtuvės atliekoms priskiriami ne tik maisto likučiai, bet ir sugedę maisto produktai, vaisių bei daržovių lupenos, kiaušinių lukštai, kavos tirščiai ir kitos panašios organinės kilmės atliekos. Į šioms atliekoms skirtus

konteinerius draudžiama mesti pakuotes, plastiką, pilti skysčius ar dėti kitas netinkamas medžiagas. Ypač norime pabrėžti, kad panaudoti popieriniai rankšluosčiai taip pat priskiriami maisto ir virtuvės atliekoms.

Dėl maisto ir virtuvės atliekų konteinerio pastatymo ar dvišalės sutarties sudarymo, prašome kreiptis į Alytaus regiono atliekų tvarkymo centrą el. paštu info@alytausratc.lt arba telefonu +370 315 72 842.

Registruojantis prašome nurodyti įmonės, įstaigos ar organizacijos pavadinimą, adresą ir kontaktinius duomenis (el. paštą, telefono nr.). Jūsų atsakymų laukiamo iki 2026 m. rugpjūčio 6 d.

Atskirai renkant maisto ir virtuvės atliekas, mažėja mišrių komunalinių atliekų kiekis. Tai turi įtakos vietinės rinkliavos kintamosios dalies dydžiui – kuo mažiau mišrių komunalinių atliekų susidaro, tuo mažesnė ši rinkliavos dalis.

Mišrios komunalinės atliekos savivaldybėje ir toliau bus surenkamos įprasta tvarka. Atliekų išvežimo grafikai skelbiami Birštono savivaldybės ir Alytaus regiono atliekų tvarkymo centro interneto svetainėse.

Maisto ir virtuvės atliekų surinkimo plėtra įtraukiant ir juridinius asmenis, vykdoma vadovaujantis Birštono savivaldybės atliekų prevencijos ir tvarkymo 2021–2027 metų planu.

Dėkojame už supratingumą ir tikimės atsakingo požiūrio į atliekų rūšiavimą.

Alytaus regiono atliekų tvarkymo centro informacija

Vyšnia – kvapni uoga...

Vasara – šviežių uogų metas. Mėgstame saldžias, aromatingas vyšnias. Ką mes apie jas žinome?

Turtingas lobynas...

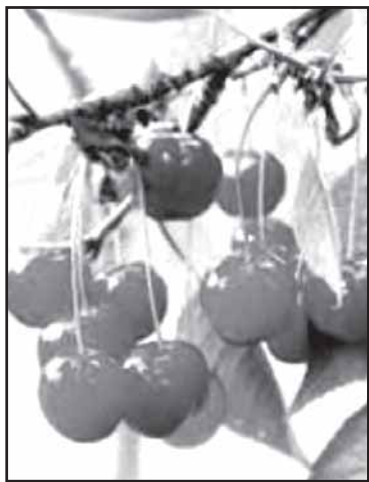
Vyšniose daug cukraus, vitamino C, PP, B, folio rūgšties, karotino, geležies, cinko, magnio, kalio; daugiausia iš visų uogų turi pektininių medžiagų. Uogose esantys vitaminai ir mineralai valo toksinus, skatina žarnyno veiklą, šlapimo išsiskyrimą.

Vyšnios stiprina organizmą, mažina galvos, artrito skausmus, aukštą kraujospūdį, padeda nuo nervų, aterosklerozės, kitų kraujagyslių ligų. Uogose esantis melatoninas gerina atmintį, miego kokybę, lėtina žmogaus senėjimo procesus.

• **Naudingos ir sergant mažakraujyste, nes turi daug geležies.**

Vyšnia – grožio uoga

Šviežios uogos naudingos nutukimo profilaktikai, nes vyš-

niose esanti tartrono rūgštis efektyviai stabdo angliavandenių vartimą riebalais.

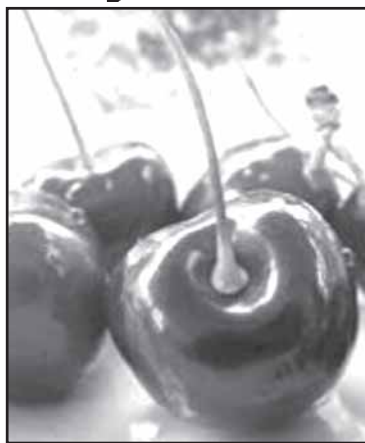
Vyšnia vadinama „grožio uoga“. Jos skatina poodinę kraujotaką, todėl oda pastebimai gražėja. Reguliariai valgant vyšnias oda tampa lygesnė, skalesnė; gražiau įdegama saulėje. Šias uogas naudinga valgyti įvairaus amžiaus žmonėms.

• **Tačiau nepartartina jomis pikt naudžiauti sergantiesiems diabetu, gastritu, turintiems skrandžio ar dvylikapirštės – žarnos opą, jei kamuoja pilvo pūtimas ar skausmai.**

Geriausią – užšaldyti

Maisto technologė Zeta Štarkevičienė pataria verdant uogienes ar konservuojant uogas būtinai išimti iš jų kauliukus (su jais tik skonio pagerinimui galima palikti iki 10 uogų), nes juose yra nuodingos medžiagos – amigdalinio. Suvalgius daug vyšnių su kauliukais galima apsinuodyti. Tai ypač pavojinga vaikams, nes kartais jie taip pasielgia nesąmoningai.

„Jeigu norite išsaugoti kuo daugiau vitaminų bei kitų maistinių medžiagų, vyšnias derėtų ne virti, o užšaldyti šaldiklyje, – pastebi maisto technologė. – Vyšniomis tinka puošti įvairius tortus, pyragus, desertus, želes. O vyšnių lapai naudojami daržovių rauginimui bei konservavimui“.

Keli receptai

• Šaldytos vyšnios

Vyšnias nuplaukite, suberkite ant sietelio ir nusauskite. Išimkite kauliukus ir suberkite į sandariai uždarius maišelius (skirtus šaldymui) sluoksniuojant su trupučiu cukraus. Lengvai pakratykite. Tada dėkite į šaldiklį ir užšaldykite.

Galite užšaldyti vyšnias ir su kauliukais bei koteliais. Žiemą jomis galėsite papuošti tortą, kokteilį ar desertą.

• Desertas su vyšniomis

400 g vyšnių (be kauliukų),
180 g grietinėlės,

Indelis kondensuoto pieno, 350 g arbatinių sausainių. Smulkiai sutrupinkite sausainius.

Mikseriu išplakite kondensuotą pieną su grietine. Į plakinį sudėkite smulkintus sausainius ir vyšnias. Lengvai išmaišykite. Tada sudėkite į torto formą ar ledaines ir palaikykite 10 valandų (ar per naktį) šaldytuve, kol sustings. Skanaus!

Veronika Pečkienė

Amžinąjį atilsį...

*Išėjus artimam ir brangiam žmogui Amžinybėn,
Lieka skausmas ir tuštuma. Teužpildo ją mūsų atjauta ir
stiprybės palinkėjimas.*

**Dėl Tėvelio mirties nuoširdžiai užjaučiame bendradarbę
Kristiną LANKEVIČIENĘ ir velionio artimuosius.**

„Gyvenimo“ redakcijos kolektyvas

**Skandžią netekties ir liūdesio valandą dėl mylimo
Tėvelio mirties nuoširdžiai užjaučiame Kristiną
LANKEVIČIENĘ ir artimuosius.**

Statybininkų d. 19 namo gyventojai

Kas
Kada?

Paparčių Šv. vysk. Stanislovo
ir Šv. Pranciškaus Asyziečio parapijoje

**ŠVČ. M. MARIJOS
BAZILIKOS PAŠVENTINIMO
(SNIEGINĖS)
ATLAIDAI**
SKIRTA KAIŠIADORIŲ VYSKUPIJOS

**100 m.
PAMINĖTI**

*Prisiminkime praeitį
ir melskime palaimos ateičiai*

2026.08.08

21 val.
Atlaidų Vigilija.
Naktinė Šv. Sakramento adoracija.
Šlovinimo grupė „Gloriosa Trinita“.

2026.08.09

11 val. Šlovinimo valanda su grupe
„Gloriosa Trinita“.

12 val. Paskaita bažnyčioje:
„Paparčių Dominikonų
vienuolyno atmintis“.
Lektorė R. Driaučiūnaitė.

13 val. Iškilminga-istorinė Eucharistinė procesija
į Dominikonų bažnyčios vietą.
Adresas: Dominikonų g. 22, Paparčiai

13:30 val. Šv. Mišios (nugriautos bažnyčios vietoje).
Šv. Mišias auko kun. kap. T. Piktelis.
Giedos Paparčių ir Širvintų parapijų
jungtinis choras.

14:30 val. Atlaidų pabaiga.
Bendravimas. Agapė.
Gros laudisikos muzikos kapela „KORYS“.

Maloniai kviečiame dalyvauti!
Paparčių parapijos pastoracinė taryba,
kleb. mons. J. Dalinėvičius

1787 m. Paparčių dominikonų dvaro planas.
Lietuvos valstybės istorijos archyvas (LVIA), f. 15, ap. 2, b. 491

100
1926–2026
KAIŠIADORIŲ
VYSKUPIJA

UAB „Švara ID“ pradės teikti pakuočių ir stiklo atliekų surinkimo paslaugas Birštono mieste

UAB „Švara ID“ 2026 m. liepos 14 d. pasirašė sutartį, pagal kurią teiks pakuočių ir stiklo atliekų surinkimo paslaugas Birštono miesto savivaldybėje. Gyventojams dėl paslaugų teikėjo papildomų veiksmų atlikti nereikia. Gyventojai apie atliekų surinkimo grafikus ir kitą aktualią informaciją bus informuojami iš anksto.

Atliekų surinkimo grafikai nuo **lapkričio mėnesio pradžios** bus skelbiami Alytaus regiono atliekų tvarkymo centro interneto svetainėje, UAB „Švara ID“ interneto svetainėje bei Birštono savivaldybės interneto svetainėje.

Siekiame, kad pakuočių ir stiklo atliekų surinkimo paslaugos būtų teikiamos kokybiškai ir nepertraukiamai.

Kilus klausimų dėl paslaugų teikimo, kviečiame kreiptis į UAB „Švara ID“ Alytaus regiono vadybininkę:

Virginija Žmuidinavičienė

Tel. 0 605 27788

El. p. virginija.zmuidinaviciene@svaraid.lt

ĮVAIRŪS

PIGIAUSIOS PASKOLOS, REFINANSAVIMAS IR AUTOLIZINGAS.

* Paskolos nuo 150 iki 35000 Eur, laikotarpiu nuo 2 iki 120 mėnesių. * Pirmą įmoką galima atidėti iki 3 mėn. * Mažos palūkanos. Pvz., pasiskolinkite 100 Eur ir per 3 mėn. grąžinkite iki 110 Eur. Teirautis tel. 8 601 50 935, Ričiardas. Ind. pažyma nr. 6121263.

Musikaltimai Melaimės

Rugpjūčio 4 d., apie 14 val., Birštono sav., Siponių k., garaže, kilo gaisras, kurio metu sudegė garažas, ūkinis pastatas, malkinė ir lauko tualetas. Įtariamas padegimas. Nuostolis nustatinėjamas. Pradėtas ikiteisminis tyrimas pagal LR BK 187 str. 2 d.

Prieš turguje

Palma Pugačiauskaitė

„Išgerkite rugpjūčio laimę dabar“...

Labai gražiai gamtos rato vairą liepa perdavė žvaigždėtajam rugpjūčiui. Atrodo, jis labai skubės, skubindamas ir mus rudens link... „Nepasiduokime, išgerkime rugpjūčio ir savo laimę dabar, – ragino pirkėja Živilė pakeliui į naujus namus mūsų rajone. Moteris įsitikinusi, kad gyvename labai trapiu laiku, todėl nereikia atidėlioti svarbiausių dalykų. Ji buvo pirkusi medaus, kuris, pasak jos, tamsėja lyg dienos. – Jeigu norite man pasakyti, kad mylite, sakykite dabar.“ Jos žvilgsnis su šypsena pro ašaras nukrypo į rankoje laikomas chrizantemų šakeles. Viena jų kainavo du eurus. Užsuk į kapines aplankyti jai gero žmogaus...

Išties, ar reikia mums tiek daug, o galbūt ir reikia? Matyta moteris taip kalbėjo besirinkdama pačius pigiausias drabužius ir avalynę. Sako, tik taip gali sutaupyti vaistams. Ir tikino, kad ne visi pirkėjai renkasi dėl pigumo. Atvežtiniai rūbai yra kitokie, todėl nebus visi vienodais apsirengę. Bet dar yra žmonių, kurie neišgali. Ypač artėjant rugšėjui, kai reikia ne vieną vaiką į mokyklą išleisti. Pirkėja prisimi-

nė, kaip mokykloje visos mergaitės nešiojo vienodas uniformas. Sako, kad tuomet buvo mažiau patyčių. „O gal mūsų karta, augusi ne išmanijame, o nelengvo fizinio darbo laikmetyje, buvo tiesiog kitokia?“ – retoriškai pasvarstė. Pirmąjį rugpjūčio turgų gerokai sutrumpino visus išgąsdinęs lietus. Ypač tuos, kurie prekiauja ne po stogu. Lietus greit liovėsi, tačiau prekybininkai, pradėję krauti prekes, tęsė darbus toliau, tad ir stalai jau buvo tuštoki arba visai tušti. Tačiau, matyt, svarbiau yra tarp visų rūpesčių, savo problemų surasti laiko gyventi, pasidžiaugti. O gal ir atskirti tų rūpesčių svarbą, gal tai tik smulkmena vienam, kuo labai rūpinasi kitas. Bet – toks ir yra gyvenimas, lygtas netikėtas lietus...

Po stogu buvo daug prekių. Ypač uogų, voveraičių, daržovių. Raugintų agurkėlių kibiriukas kainavo 2,50 euro, svogūnų galvutė – 2 eurus, agurkų – 2,50 euro, pomidorų – iki 5 eurų, ryšulys morkų – 2 eurus, kalafiorų – 2

eurus, bulvių – eurą, paprikos – 2 eurus. Už kibiriuką su kaupu voveraičių prašė keturių eurų, už kilogramą šilauogių – 6 eurų, kilogramas lietuviškų braškių kainavo 5,99 euro, saldžių vyšnių – 3,99 euro, nektarinų – 2,80 euro.

Saldžiais gardumynais prekiaavo ne vienas prekeivis – buvo galima rinktis pagal skonį bei pinigines storį.

Žolininkė siūlė įvairių žolelių ir pačios pagamintų tepalų, raugo sveikatinimui.

Nors ir vėlokai, bet buvo galima rasti naminių vištos kiaušinių, už jų dešimtį prašė 3–3,50 euro. Prieš baigiantis turgui, visada verta pasiderėti, mat prekeiviai nori paskutines prekes išparduoti, todėl pigiau ir atiduoda.

Pamažu įsibėgėjus rugpjūčiui, turguje bus dar įvairesnių prekių, ir kiekvienas suras tai, ko ieško. Jau pasirodė ir gražių jurginų, rudenių astrų žiedų...

Birštone – naujos galimybės aktyviam laisvalaikiui ir geresnei sveikatai

Birštono gyventojai ir miesto svečiai jau gali naudotis naujos kartos profesionaliais lauko treniruokliais, kurie įrengti Vytauto J. Meškos parke. Ši idėja gimė aktyvaus birštoniečio, Birštono savivaldybės tarybos nario Stanislovo Martinaitis iniciatyva ir sulaukė didžiausio gyventojų palaikymo dalyvaujamojo biudžeto konkurse.

Šiais metais sukanka 40 metų, kai **Stanislovas Martinaitis** Birštone įkūrė atletinės gimnastikos klubą „Ažuolas“. Per šį laikotarpį jis ne kartą įsitikino, kad fizinis aktyvumas yra viena svarbiausių geros sveikatos ir gyvenimo kokybės sąlygų.

„Prieš keturiasdešimt metų įkūriau atletinės gimnastikos klubą „Ažuolas“, tačiau jis veikia uždarose patalpose. Įrengus Vytauto J. Meškos parką, jame pastatyti mėgėjiški lauko treniruokliai, tačiau norėjosi, kad žmonės turėtų galimybę sportuoti ir su profesionalia įranga po atviru dangumi. Tokia galimybė naudinga visiems – ir jaunimui, ir vyresnio amžiaus žmonėms“, – sako S. Martinaitis.

Savivaldybei paskelbus dalyvaujamojo biudžeto konkursą, sporto entuziastas parengė projektą „Naujos kartos lauko treniruoklių įrengimas V. J. Meškos parke“. Gyventojų balsavimas parodė, kad ši idėja yra aktuali – projektas buvo pripažintas geriausiu ir nuspręsta jį įgyvendinti.

Rengiant projektą vyko ir bandomasis etapas, bendradarbiaujant su „Omnigym“ atstovais. Parke laikinai pastatyti modernūs treniruokliai su integruotais sen-

soriais fikso lankomumo statistiką: apsilankymų skaičių, populiariausias savaitės dienas ir valandas, dažniausiai naudojamus įrenginius. Surinkti duomenys ir gausūs teigiami gyventojų atsiliepimai patvirtino, kad tokia infrastruktūra Birštone yra reikalinga.

Testavimo laikotarpiu vyko ir praktiniai užsiėmimai, kurių metu norintieji galėjo išmokyti taisyklai naudotis treniruokliais. Juos vedė pats Stanislovas Martinaitis.

Reguliarus fizinis aktyvumas padeda stiprinti širdies ir kraujagyslių sistemą, didina raumenų jėgą, gerina sąnarių paslankumą, pusiausvyrą ir ištvermę. Ne mažiau svarbu ir tai, kad judėjimas mažina stresą, gerina nuotaiką bei padeda ilgiau išlikti savarankiškiems vyresniame amžiuje. Lauko treniruokliai suteikia galimybę sportuoti gryname ore, o profesionali įranga leidžia pasirinkti įvairaus intensyvumo pratimus pagal kiekvieno žmogaus fizinį pasirengimą.

„Norisi, kad Birštone būtų kuo daugiau galimybių žmonėms rūpintis savo sveikata. Investicijos į fizinį aktyvumą – tai investicijos į geresnę gyvenimo kokybę. Tikimasi, kad šie treniruokliai taps vieta,

kur susitikis įvairaus amžiaus žmonės – sportuoti, stiprėti ir gerai jaustis“, – sako S. Martinaitis.

Už įgyvendinamo projekto lėšas buvo pastatyti pagrindiniai profesionalūs treniruokliai. Ateityje, atsiradus daugiau galimybių, planuojama šią sporto erdvę plėsti, kad ji taptų dar patrauklesnė ir funkcionalesnė ir Birštono bendruomenei, ir miesto svečiams.

Projekto iniciatorius S. Martinaitis viliasi, kad naujoji lauko treniruoklių erdvė neabejotinai pagerins Birštono, kaip sveikatinimo ir aktyvaus gyvenimo kurorto, įvaizdį bei paskatins dar daugiau žmonių judėjimą rinktis kasdieniu sveikos gyvensenos įpročiu.

„Birštono versmių“
informacija

Aukciono lėšos – Jaunojo lyderio stipendijų fondui

Birštono Rotary klubo skelbtame labdaros aukcione laimėta Lietuvos vyrų krepšinio rinktinės pasirašytą kamuolį jo atstovai įteikė Rimui Megelinskui iš Alytaus Rotary klubo.

750 eurų Rimo parama tapo pirmuoju įnašu į Birštono Rotary klubo Jaunojo lyderio stipendijų fondą. Iš šio fondo ateityje bus skiriama stipendija Birštono gimnazijos mokiniui, išsiskiriančiam lyderyste, iniciatyvumu ir bendruomeniškumu.

Birštono rotariečiai džiaugiasi, kad šis ypatingas kamuolys iškeliavo į Rotary bendruomenę, kur ir toliau primins, jog tikra lyderystė prasideda nuo noro prisidėti prie kitų ateities, dėkoja visiems, kurie dalyvavo aukcione, dalijosi žinia ir taip prisidėjo prie šios iniciatyvos.

„Birštono versmių“
informacija

Atminties keliu – nuo Vilniaus iki Matiešionių, prisimenant profesorį Joną Kazlauską

(Atkelta iš 3 p.)

2024 metais Vilniaus universiteto Filologijos fakultete, prof. Jono Kazlausko auditorijoje, atidengtas bronzinis bareljefas ir įkurtas profesoriaus vardo subfondas filologijos mokslui remti. Jau 2025 metais iš šio fondo investicinę gražos paskirta pirmoji vardinė premija.

Nors profesoriaus gyvenimas tragiškai nutrūko 1970 metais, jo mokslinis palikimas išliko gyvas ir šandien yra neatsiejama Lietuvos mokslo bei kultūros istorijos dalis.

Birštono muziejus nuosekliai puoselėja Jono Kazlausko atminimą, organizuoja renginius, edukacines programas ir pažintines išvykas, kviesdamas visuomenę iš

naujo atrasti šią iškilią asmenybę.

Nuoširdžiai dėkojame visiems rugpjūčio 1-osios išvykos dalyviams už bendrystę, pagarbą istorijai ir meilę gimtajam kraštui. Tokie susitikimai primena, kad didžiųjų žmonių atminimas gyvas tol, kol jį puoselėjame.

Profesoriaus Jono Kazlausko vardas šiandien gyvena ne tik mokslo leidiniuose ar memorialiniuose ženkluose. Jis gyvas Matiešionių kraštovaizdyje, Vilniaus universiteto auditorijose, jaunųjų mokslininkų darbuose ir kiekviename lietuviškame žodyje, liudijančiame mūsų tautos gyvybingumą.

Irma Kereišienė

Birštono muziejaus muziejinės
veiklos administratorė

Iš Nemajūnų į Punios širdį – beveik 21 kilometras bendrystės, istorijos ir gerų emocijų

Rugpjūčio 1-osios rytą Nemajūnų bendruomenės santalkos nariai leidosi į žygį iš Geležūnų į Punios miestelį. Nors rytas pasitiko lietumi, gamta netrukus padovanojo puikų orą – dangus išsigiedrijo, o visą likusią kelionę žygeivius lydėjo saulė, gera nuotaika ir šilta bendrystė.

Atvykus į Punios miestelį žygeivius pasitiko gidė **Laimutė Žūsinienė**, kuri supažindino su turtinga šio krašto istorija. Pirmiausia aplankėme įspūdingą Punios Šv. apaštalo Jokūbo bažnyčią – vieną gražiausių neobarokinio stiliaus statinių Lietuvoje. Gidė papasakojo apie bažnyčios istoriją, architektūrą bei jos svarbą Punios kraštui. Taip pat aplankėme šalia esančią koplyčią ir išgirdome įdomių pasakojimų apie miestelio praeitį.

Didžiausią įspūdį paliko apsilankymas prie garsiojo Punios piliakalnio. Tai – viena reikšmingiausių Lietuvos istorinių vietų, siejama su legendine Pilėnų pilimi. Pasak padavimo, 1336 metais kryžiuočių apsuptos pilies gy-

nėjai, vadovaujami kunigaikščio Margirio, nepasidavė priešui – pasirinkę laisvę, jie sudegino pilį ir patys žuvo, tapdami drąsos, pasiaukojimo ir meilės Tėvynei simboliu. Nuo piliakalnio atsiveriantys Nemuno kilpų vaizdai priminė, kokia turtinga ir graži yra mūsų krašto istorija bei gamta.

Po pažintinės ekskursijos visi susėdome prie bendro suneštinio vaišių stalo. Dalijomės atsineštomis vaišėmis, bendravome, ilsėjomės ir džiaugėmės kartu praleistu laiku. Pasistiprinę leidomės atgal – miško takais grįžome į Geležūnus.

Per visą dieną įveikėme beveik 21 kilometrą. Nors kojos jautė nuovargį, širdyse liko daug gražių įspūdžių, gerų emocijų ir pasidžiavimo savimi. Tokie žygiai ne

tik stiprina fizinę sveikatą, bet ir vienija bendruomenę, skatina pažinti savo kraštą bei aktyviai leisti laisvalaikį.

Nuoširdžiai dėkojame visiems žygio dalyviams už ištvermę, gerą nuotaiką ir ryžtą įveikti ilgą marš-

rutą. Kiekvienas nueitas kilometras tapo dar vienu bendrystės žingsniu.

Žygis organizuotas įgyvendinant projektą, finansuojamą iš Birštono savivaldybės Visuomenės sveikatos remimo specialio-

sios programos, kurios tikslas – skatinti gyventojų fizinį aktyvumą, stiprinti sveikatą ir puoselėti sveiką gyvenseną.

Eitmyra Grybauskienė
Nemajūnų bendruomenės
santalkos pirmininkė

Sėmėsi patirties „Penkių kūrėjų kelyje“

Kultūros kelias – tai ne tik maršrutas žemėlapyje ar lankomi objektai. Visų pirma tai žmonės, jų idėjos, bendradarbiavimas ir gebėjimas kultūros paveldą paversti gyva, prasminga patirtimi lankytoji. Būtent todėl vienas svarbiausių sėkmingo kultūros kelio kūrimo veiksmų yra nuolatinis mokymasis, dalijimasis gerąja patirtimi ir bendrystė tarp skirtingų kultūros kelių vystytojų.

Šiam tikslui skirtas Regioninio Justino Marcinkevičiaus kultūros kelio operatoriaus – Prienų Justino Marcinkevičiaus viešosios bibliotekos – įgyvendinamas projektas „Kultūros kelio kūrėjų kompetencijų stiprinimas: nuo idėjos iki patirties“. Projektu siekiama stiprinti kultūros ir turizmo specialistų, bibliotekų, muziejų, kultūros centrų darbuotojų bei partnerių kompetencijas, skatinti tarpsektorinį bendradarbiavimą ir kurti profesionalų, šiuolaikišką bei lankytojams patrauklų regioninį Justino Marcinkevičiaus kultūros kelią.

Viena svarbiausių projekto veiklų – dalijimosi praktine patirtimi metodinės išvykos į kitus Lietuvoje veikiančius kultūros kelius. Liepos 29 dieną gausi Regioninio Justino Marcinkevičiaus kultūros kelio vystytojų komanda leidosi į pažintinę ir metodinę kelionę sertifikuotu regioniniu kultūros keliu „Penkių kūrėjų kelias“, jungiančiu Biržų, Rokiškio ir Panevėžio kraštus. Džiugu, kad prie išvykos aktyviai prisijungė Regioninio Justino Marcinkevičiaus kultūros kelio partnerių atstovai –

Trakų rajono savivaldybės viešosios bibliotekos, Prienų krašto muziejaus ir Prienų turizmo informacijos centro komandos. Abu kultūros keliai turi daug bendrų bruožų – jie remiasi iškilių kūrėjų biografijomis, jų ryšiu su gimtuoju kraštu, siekia prasmingai įveiklinėti kultūros paveldą, telkia skirtingus partnerius ir kuria patrauklias patyrimines veiklas lankytojams. Todėl susitikimai su „Penkių kūrėjų kelio“ vystytojais leido ne tik pasisemti idėjų, bet ir aptarti kasdienius iššūkius, su kuriais susiduria kultūros kelių kūrėjai.

Biržų krašte keliautojus lydėjo kūrėjų Mekų gyvenimo ir kūrybos tyrinėtoja, gidė **Indra Drevinskaitė**, kurios profesionalus pasakojimas padėjo dar giliau pažinti pasaulinio garso kino kūrėjų **Jono** ir **Adolfo Mekų** gyvenimo istorijas, jų ryšį su gimtaisiais Semeniskiais ir Biržų kraštu. Aplankyta Biržų evangelikų reformatų bažnyčia, Mekų gimtinė Semeniskiuose ir kiti kultūros kelio objektai atskleidė, kaip autentiškos vietos, žmonių istorijos ir profesionalus pasakojimas gali virsti įsimintina kultūrine patirtimi.

Ne mažiau įkvepiantis buvo apsilankymas Rokiškio Juozo Keliuočio viešojoje bibliotekoje, kurioje veikia **Juozo** ir **Alfonso Keliuočių** palikimo studijų centras. Kelionės dalyviai turėjo galimybę susipažinti ne tik su centro vykdomomis veiklomis, edukacinėmis programomis, projektais bei kūrėjų palikimo aktualizavimo patirtimis, bet ir apžiūrėti renovuotą biblioteką. Svečius sužavėjo šiuolaikiškos, lankytojams pritaikytos erdvės, bibliotekos darbo organizavimas, fondų išdėstymas, teikiamų paslaugų įvairovė ir inovatyvūs sprendimai, padedantys bibliotekai tapti patraukliu kultūros, žinių ir bendruomenės traukos centru. Vertingomis išvalgomis apie regioninio kultūros kelio „Penkių kūrėjų kelias“ vystymą, partnerystes, bendruomenės įtraukimą bei

(Nukelta į 8 p.)

Aptarti atliekų tvarkymo iššūkiai ir galimi sprendimai

(Atkelta iš 1 p.)

organizavimą. Todėl atliekų tvarkymo įmonės ieško ne trumpalaikių priemonių, o sprendimų, kurie padėtų sukurti patogesnę, tvarkingesnę ir efektyvesnę atliekų tvarkymo sistemą gyventojams.

Prienų rajono savivaldybės siekis – kuo daugiau individualių valdų aprūpinti rūšiavimo konteneriais. ARATC atstovai informavo turintys kontenerių rezervą ir yra pasirengę juos dalinti gyventojams, jei bus priimtas toks sprendimas. Bendrovės duomenimis, penkiose Prienų miesto sodininkų bendrijose rūšiavimo konteneriais aprūpinta apie 50 proc. namų valdų, tačiau atliekų surinkimo dienomis kontenerius prie kelio išstumia tik maždaug pusė jų savininkų. Tai reiškia, kad dalis ten nuolat gyvenančių gyventojų vis dar naudoja bendrosiomis kontenerių aikštelėmis, kurios dėl to nuolat perpildomos. Todėl svarstoma rūšiavimo kontenerių aikštelę prie kelio į sodininkų bendriją „Sodžius“ iškelti į kitą vietą – tai visai realus sprendimas.

Kita vertus, kartais vien techninių sprendimų nepakanka. Kažkodėl vienur kontenerių aikštelės išlieka tvarkingos, o kitur net ir

dažnai išvežant atliekas situacija nesikeičia. Tai pasakytina ir apie tekstilės atliekų kontenerius Staciono mikrorajone, Prienuose, ir apie prie kelių pastatytus bendruosius kontenerius kaimiškose vietovėse. Nors Prienų gyventojai, anot mero, rūšiuoja gana atsakingai, kai kurias įsisenėjusias problemas spręsti sekasi labai sunkiai.

Kitos problemos ir susitarimas

Pasitarimo metu Prienų seniūnijos seniūnė pasidalijo gyventojų nusiskundimais ir paprašė atliekų vežėjų tvarkingai pastatyti individualius rūšiavimo kontenerius po ištuštinimo – juos palikti ne važiuojamojoje kelio dalyje (kur juos užkliudo ir nuverčia kitos transporto priemonės) ar ant tako į gyvenamąjį kiemą, o toliau nuo važiuojamosios dalies.

Sutarta, kad atliekų tvarkymo įmonių ir Savivaldybės atstovai artimiausiu metu apžiūrės problemines teritorijas, įvertins situaciją vietoje ir pateiks konkrečius siūlymus dėl kontenerių aikštelių pertvarkymo, individualių kontenerių plėtros bei kitų priemonių.

Prienų rajono savivaldybės informacija

ĮVAIRŲS

„Gyvenimo“ redakcijoje priimami skelbimai ir į **Alytaus, Marijampolės ir Vilkaviškio miestų ir rajonų laikraščius.**

Alytaus Naujienos
Santaka
Suvalkietis

PASLAUGOS

Pilnas pamatų įrengimas (nustumdymas, polių gręžimas, rostverkas, armatūros karkasai, apšiltinimas ir užpylimas). Tel. 0 620 85350.

Betonavimo, mūrinimo ir griovimo darbai. Tvorų montavimas. Tel. 0 600 96 399.

VISI SANTECHNIKOS DARBAI: šildymo, vandentiekio, kanalizacijos, dujinių, vanduo-oras, kieto kuro katilinių įrengimas. Komplektuojame kokybiškas santechnikos medžiagas su nuolaidomis. Tel. 0 640 39 204.

DURYS – PER 3 DIENAS! „ŽMONIŠKOMIS KAINOMIS“

Gaminu duris – ypatingai šiltas, saugias nuosaviems namams, ūkiniams pastatams ir rūsiams. Tel. 0 653 93 193.

PASLAUGOS

Koklinių pečių remontas ir restauravimas. Tel. +370 677 92 397.

Kokybiškai remontuojame butus (glaištome, dažome), klojame laminatą. Atliekame kitus darbus. Tel. 0 606 46 488.

Gaminame: medines, tvirtas, apšiltintas duris namams, ūkiniams pastatams, laiptus, medinius langus ir kitus medienos gaminius. Aukšta gaminių kokybė. Tel. 0 686 71 689.

Dažome medinius namus ir stogus, savo ir užsakovo medžiagomis. PATIRTIS. KOKYBĖ. Tel. +370 636 94 394.

SIENŲ ŠILTINIMAS
į oro tarpus
Tel. 0 696 42 020

Reklama

Reklama

PERKA

Nekilnojamas turtas

Brangiausiai Lietuvoje perkame miškus (brandžius, jaunos, mal-
kinius, iškirstus), žemes, sodybas.

Tel. 0 651 39 039.

Įvairios prekės

Perku senus varinius laidus,
kabelius ir kitą spalvotą metalą.

Pasiimu. Tel. +370 646 04 605.

āgaras

PERKA

KARVES, BULIUS, TELYČIAS

0 698 14 698,
0 800 08 801

ATSISKAITOME IŠ KARTO!
Pagal skerdeną ir gyvą svorį. Brangiai mėsinius.

um
UTENOS MĖSA

SUPERKAME GALVIJUS

- Visoje Lietuvoje
- Mokame iš karto
- Susitariame greitai ir paprastai

+370 620 33544

DIDŽIAUSIA SKERDYKLA BALTIJOS ŠALYSE

**Įmonė brangiai perka mišką visoje Lietuvoje, vertina nemo-
kamai, rengia miškotvarkos
projektus, atsiskaito iš karto,
apmoka visas išlaidas.**
Tel. 0 646 79 600.

PERKA GALVIJUS

KARVES, TELYČIAS, BULIUS
PAGAL SKERDENAS ARBA GYVĄ SVORĮ.
SVERIA, MOKA IŠ KARTO, PAIMA PATYS.

Tel.: +370 614 93124

PARDUODA

Kietas kuras

Parduodu sausas, kapotas malkas,
laikomas po stogu, vežame ir ma-
žais kiekiais. Išrašome sąskai-
tas. Tel. 0 648 61 061.

Parduodame džiovintas, skaldytas
beržo malkas. Tel. 0 614 97 744.

Įvairios prekės

**Naminiai sviestiniai šakočiai, gry-
bukai, karameliniai ir šokoladiniai
„tinginiai“** – tik iš natūralių lietuviškų
produktų, pagal senolių receptą. Svoris
nuo 100 g iki 5 kg. Siunčiame į Lietuvos
miestus ir užsienio šalis. Tel. 0 650 43
159. **Lauros kepyklele.** (Adresas:
Revuonos g. 48, Prienai).

**Vairavai neblaivūs?! Susigražink
teises anksčiau. Alkoblokų mon-
tavimas, nuoma, pardavimas. Mari-
jampolė. Tel. +370 617 06 038.**

**Išparduodu naujus klausos
aparatus. Siunčiu. Kaina – 80 Eur.
Tel. +370 646 04 605.**

**Remontuoja skalbykles, el.
virykles, orkaites, indaploves,
džiovykles, el.boilerius. Atvyksta
į namus, suteikia garantiją.
Tel. 0 647 55 929.**

**Žemės kasimo darbai mini ekska-
vatoriumi, savivarčio paslaugos.
Tel. 0 686 87 161.**

**Skardiname senus pastatus ir
namus. Pakalimai, „vėjinės“, krai-
gai. Dengiame stogus. PATIRTIS.
Tel. +370 636 943 94.**

AKCIJA iki -50%

**BALKONŲ (tinka renovacijai)
TERASŲ STIKLINIMAS
PLASTIKINIAI LANGAI
ŠARVO DURYS**

Tel. 0 600 90 034

Sėmėsi patirties „Penkių kūrėjų kelyje“

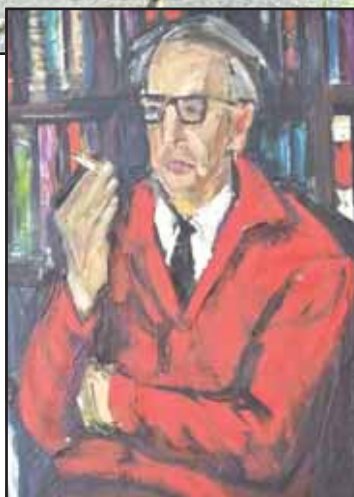
(Atkelta iš 7 p.)

ilgalaikį kultūros paveldo aktualizavimą dalijosi Juozo ir Alfonso Keliuočių palikimo studijų centro pirmininkė **Alicija Matiukienė**. Tokie atviri pokalbiai dar kartą patvirtino, kad kultūros kelių sėkmė gimsta ne iš atskirų objektų gauros, o iš žmonių bendradarbiavimo, nuoseklaus darbo, profesionalumo ir bendros vizijos.

Turiningą ir įkvepiančią kelionę vainikavo apsilankymas Rokiškio krašto muziejuje. Čia dalyviai ištraukė į edukaciją „Mažasis sūrio kelias“, kuri tapo prasmingu visos išvykos akcentu. Autentiškoje muziejaus aplinkoje pristatyta ilgametė Rokiškio krašto sūrininkystės istorija, tradicijos ir

kulinarinis paveldas. Paragavome skirtingų sūrių, geriau pažinome šio krašto kultūrinę tapatybę. Įtrauki edukacija, kupina istorinių pasakojimų, skonių ir nuoširdžios bendrystės, tapo gražia kelionės pabaiga, dar kartą primusia, kad kultūros kelias – tai visų pirma patirtis, kurią kuria žmonės, vietos istorijos ir gyvos tradicijos.

Ši metodinė išvyka parodė, kad kultūros keliai nėra konkurentai – juos puoselėja bendraminčiai, kuriuos vienija siekis išsaugoti ir šiuolaikiškai pristatyti Lietuvos kultūros paveldą. Dalijimasis patirtimi, tarpusavio pasitikėjimas ir bendradarbiavimas tampa tvirtu pagrindu kuriant gyvus, profesionalius ir lankyto-

jams prasmingus kultūros maršrutus.

Projektas „Kultūros kelio kūrėjų kompetencijų stiprinimas: nuo idėjos iki patirties“ yra svarbus žingsnis stiprinant Lietuvoje dar tik besiformuojančią kultūros

kelių vystymo praktiką. Tikimasi, kad įgytos žinios ir užmegzti profesiniai ryšiai padės Regioninį Justino Marcinkevičiaus kultūros kelių plėtoti dar nuosekliau, kūrybiškiau ir patraukliau ir Lietuvos, ir užsienio lankytojams.

Projektą finansuoja Lietuvos kultūros taryba ir Prienų rajono savivaldybė.

Prienų Justino Marcinkevičiaus viešosios bibliotekos informacija

Mauručiuose pagerbtas generolo Kazimiero Skučo atminimas

(Atkelta iš 1 p.)

kuriems brangi Lietuvos istorija bei laisvės kaina.

Minėjime dalyvavo Lietuvos Respublikos Seimo Užsienio reikalų komiteto pirmininkas **Remigijus Motuzas**, vidaus reikalų viceministras **Linas Drazdauskas**, Valstybės sienos apsaugos tarnybos vadovas generolas **Rustamas Liubajevs**, Kauno apskrities vyriausiojo policijos komisariato viršininkas **Mindaugas Akelaitis**, Prienų rajono ir Kauno rajono

savivaldybių vadovai, Lietuvos kariuomenės ir Valstybės sienos apsaugos tarnybos pareigūnai, kiti garbūs svečiai.

Renginys prasidėjo Tautiška giesme ir sveikinimo žodžiu, kviečiančiu akimirkai sustoti kasdienybės skube ir prisiminti žmogų, kurio gyvenimas tapo ištikimybės valstybei simboliu. Prie memorialinio akmens buvo padėtos gėlės ir uždegtos atminimo žvakės, po tylos minutės Lietuvos kariuomenės Garbės sargybos kuopa atliko garbės salves.

Tardamas pagarbos žodį, Prienų rajono savivaldybės meras **Alvydas Vaicekuskas** pabrėžė, kad iškilus žmogaus – generolo Kazimiero Skučo – vardas garbingai įrašytas Veiverių krašto istorijoje greta kitų Lietuvos laisvės kovotojų, kurių atminimą labai svarbu puoselėti ir perduoti jų istorijas jaunajai kartai. Meras nuoširdžiai padėkojo žurnalistei, generolo dukterčiai **Virginijai Skučaitei** už jos atkaklų ilgmetį darbą, įprasminant kraštiečio atminimą.

Apie generolo gyvenimą ir veiklą kalbėjo ir kiti garbūs svečiai. Jie priminė svarbiausius Kazimiero Skučo biografijos faktus, jo tarnystę Lietuvos valstybei, atsakingas pareigas, indėlį į valstybės saugumą bei glaudžias sąsajas su pasienio apsauga. Kalbėjusieji pabrėžė, kad generolo likimas yra ne tik skaudus istorijos puslapis, bet ir moralinis pavyzdys, liudijantis, kokią didelę kainą kartais tenka sumokėti už ištikimybę valstybei ir duotam žodžiui.

Renginio metu skambėjo patriotinės dainos ir pagarbos žo-

džiai, priminę, kad istorinė atmintis gyva tol, kol ją puoselėja žmonės. Visi kalbėjusieji dėkojo generolo dukterčiai Virginijai Skučaitei, kurios iniciatyva Kazimiero Skučo atminimas jau daugelį metų yra nuosekliai saugomas ir įprasminamas. Jos rūpesčiu generolo gimtinėje iškilo memorialinis akmuo, kasmet organizuojami atminimo minėjimai.

Didžiulis Virginijos Skučaitės indėlis – ir istorinės tiesos išsaugojimas. Net tris dešimtmečius ji rinko archyvinę medžiagą apie savo dėdę, o šio darbo rezultatas –

knyga „Traukinio į mirtį pėdsakais. Kazimieras Skučas istorijos akvaruose“, leidžianti iš arčiau pažinti iškilią asmenybės gyvenimą ir tragišką likimą. Minėjimo metu renginio dalyviams buvo dovanojama ši bei kitos istorinę atmintį puoselėjančios knygos.

Pasibaigus oficialiajai daliai, žmonės neskubėjo skirstytis. Vaisindamiesi kareiviška koše, jie bendravo, dalijosi prisiminimais, aptarė išgirstas istorijas.

Prienų rajono savivaldybės informacija ir nuotraukos

Gyvenimas

REDAKCIJOS ADRESAS:
Kauno g. 19 A, LT - 59147 Prienai.
El.paštas: info@gyvenimas.info

Leidžia UAB „GYVENIMAS“ (SL 066).
Laikraštis įkurtas 1946 m. gruodžio 7 d.

Redaktorė Ramutė Šimukauskaitė

Redakcija: Redaktorė Ramutė Šimukauskaitė (0319 60523, ramute@gyvenimas.info); redaktorės pavaduotoja Dalė Lazauskienė (0605 19327, dale@gyvenimas.info); BUHALTERIJA: Ona Lodienė (lodieneona1@gmail.com); REKLAMA, SKELBIMAI: vadybininkė Zina Lankevičienė (tel./faksas 0 319 60012, 0 605 19 327, zina@gyvenimas.info); dizaineris-maketuotojas Kęstutis Bakas (maketas@gyvenimas.info). KONTAKTAI: mob. tel. 0 605 19 327.

Redakcijos nuomonė nebūtinai sutampa su laiškų autorių nuomonėmis. Už skelbimų turinį neatsakome.

Laikraštis išeina antradieniais ir penktadieniais. Ofsetinė spauda. Apimtis – 3 spausdos lankai. Indeksas 67283. Tiražas: antradieniais – 1000 egz., penktadieniais – 1350 egz. Rinko, maketavo UAB „Gyvenimas“.

MRF
MEDIJŲ RĖMIMO FONDAS

Laikraščio veiklą ir projektą „Gyvenimo medis augina naujas šakas“ iš dalies remia VšĮ „Medijų rėmimo fondas“ (2026 m. bendrai skirta suma – 38132 Eur).

Spaudė UAB „Alytaus spaustuvė“, Seirijų g. 17, tel. (0 315) 73 786.

ALYTAUS
SPAUSTUVĖ